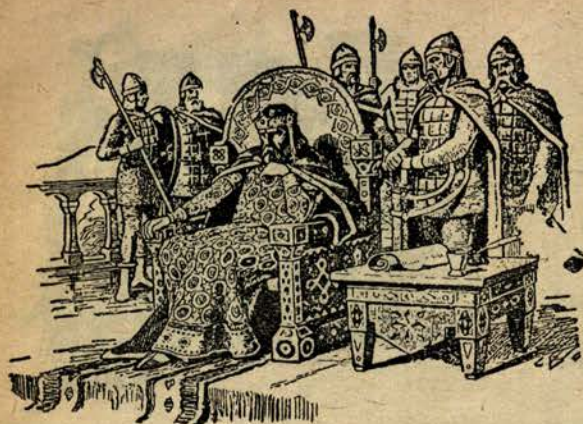

Силния лъв, краля на животните, се женеше.

Той беше изгладил дългата си къдрава грива, бѣ вчесал брадата си, и изглеждаше приветливо съ обикновено строгитѣ си и диви очи, животните, които идѣха отъ вси страни, за да поднесатъ благопожелания за женидбата на своя кралъ и на седящата до него на трона съ гладка, златожълта козина кралица. И всички животни носѣха на новобрачната кралска двойка сватбени подарѣци.

Най-напредъ дойдоха по редъ голѣмитѣ отъ царството на животните и сложиха съ благопожелания подарѣцитѣ въ подножието на трона.

Слонътъ донесе една чудна корона отъ слонова кость за краля, която бѣше направена изкустно отъ завещанитѣ жби на умрѣлия му баща.

Жирафътъ поднесе на кралицата великолепна диадема съ скъпи диаманти отъ Африка.

Мечката донесе една голѣма пита отъ най-сладъкъ медъ. Вълка влачеше единъ тежъкъ соченъ свински бутъ, който бѣше открадналъ отъ месаря въ селото.

Маймуната подари една дузина чашки отъ черупки на кокосовъ орехъ за сватбения пиръ.

Щраусътъ донесе за кралицата една великолепна летна шапка съ истински щраусови пера.

Лисицата бѣше одрала на жена си,

Текстъ: Люб. Дойчевъ

Andante

Сладъкъ майчинъ гласъ ти ми ко зву-чи в'то-зи

къ-сень часъ: „Бѣ-ко, пла-чи, не пла-чи!

Богъ надъ тебе бди
съ хиляди очи —
златнитѣ звезди,
бѣбко, не плачи!

Срѣднонапѣсень

Музика: Ив. Узуновъ

Спи въвъ сладъкъ сънъ,
утринни лжчи
пакъ ще грѣйнатъ вѣтъ,
бѣбко, не плачи!

Тогава магаретата и гжскитѣ се отпавиха по пѣтя за двореца на лѣва. Когато доближиха до трона, поднесоха своитѣ пожелания и разпаковаха подарѣцитѣ си, които сложиха въ подножието на трона до подарѣцитѣ отъ другитѣ животни. Краля и кралицата погледнаха сърдито новитѣ подарѣци и попитаха:

„Какво ще правимъ съ бодлитѣ и сламата? Какво ще правимъ съ салатинитѣ ребра и зелевитѣ листа?“

А магаретата и гжскитѣ извикаха зарадвани:

„Това сж най-хубавитѣ яденета!“

Но лѣва се изсмя високо и каза:

„О вие глупави магарета! И вие глупави гжски! Вие мислите, че щомъ за васъ тая слама и зеле сж най-хубавитѣ нѣща на земята, трѣбва да се харесватъ и на единъ лѣвъ.“

И заедно съ лѣвската двойка се смѣхъ всички малки и голѣми, богати и бедни животни. Магаретата и гжскитѣ се измъкнаха засрамени отъ тамъ и вече не смѣяха да се показватъ въ лѣвския дворецъ.

Падаше имъ се на глупавитѣ животни. Тѣ трѣбваше да знаятъ, че сухата храна на магаретата и гжскитѣ не е гостба за лѣвовете!

СВАТБАТА НА ЛѢВА — РАЗКАЗЪ

огровена отъ зли хора, топлата кожа и бѣше направила маншонъ за лѣвовата невѣста; язовецътъ достави издълбано цвѣкло, пълно съ масъ отъ язовецъ, която е твърде лековита за рани, а еленътъ — една топка лой като срѣдство противъ ранени крака и освенъ това единъ полюлей отъ еленови рога — за тронната зала на лѣва.

Кравитѣ дойдоха съ ведро пълно съ млѣко и една кутия пълна съ кравешко сирене, овцитѣ бѣха изработили отъ своята вълна топли вратни шалчета, ржквиди и чорапи, кокошкитѣ и патицитѣ донесоха прѣсни яйца.

Бобритѣ бѣха изгризали една здрава дървена кутия отъ огроменъ джнеръ, въ която кралската двойка въ време на сватбеното си пѣтешествие презъ пустинята Сахара да тури багажа си, който ще носятъ камилитѣ. Крокодилитѣ подариха на краля голѣмо портмоне отъ крокодилска кожа. И коприненитѣ буби бѣха изтъкали меки копринени възглавници за баллахиненото легло на кралската двойка.

Краля и кралицата гледаха изпълнени съ любовъ тѣзи скъпи подарѣци и изразяваха благодарността си къмъ дарителитѣ съ благосклонно кимване

на глава.

Беднитѣ животни, които не можеха нищо да подарятъ, дойдоха на сватбата и разхубавяваха празника споредъ силитѣ си, чрезъ весело свирене, пѣене скачане и танцуване. Кралската двойка се радваше много и благодари най-сърдечно и на тѣзи бедни животни за тѣхното явяване на сватбеното тържество и за веселието имъ.

Само магарето и гжскитѣ липсваха.

Тѣ дълго бѣха мислили по тази работа и бѣха се препирали разпалено, като какво трѣбва да занесатъ като подарѣкъ на лѣвската двойка. Най-после едно съвсемъ старо магаре рече: „Трѣбва да занесемъ на лѣва онова, което смѣтаме за най-хубаво. Кое за насъ е най-хубаво?“

Тогава всички магарешки муцуни извикаха:

„Бодили и слама!“

А единъ съвсемъ старъ гжсокъ каза:

„И ние трѣбва да занесемъ на лѣва такова, което смѣтаме за най-хубаво. Кое е най-хубаво за насъ, гжскитѣ?“

Всички гжши човки изкрѣкаха въ единъ гласъ:

„Марули и зелеви листа“.